

Rab.; İd., Hou.; P. d. C.]

I, 38-21, 49-15, 219-26 ;

III, 363-1 ;

— **i** II, 294-2 ;

III, 240-26, 402-17 ;

— **ün** III, 194-16 ;

ünde — = ünlemek, çağırarak. [*Rad., Kom., Uyg., Çağ., Kar.; Müh.; İd., Hou.]*. *Krş.: Caf., P. P., T. T., An. İnd., U. — ünte —*

I, 273-4 ;

— **di** I, 273-2 ;

— **r** I, 273-4 ;

— **p** III, 69-1 ;

ündeş — = çağırışmak. [*Rad., Tel.]*

I, 231-27 ;

— **di** I, 231-24 ;

— **ür** I, 231-26 ;

ünğ — = delmek. *Bk: Öng —. Krş.: Rad., Kom. — ünğ — = kazmak.*

I, 174-24 ;

— **di** I, 174-21 ;

— **er** I, 174-24 ;

ünğül — = oyulmak.

III, 395-13 ;

— **di** III, 395-11 ;

— **ür** III, 395-13 ;

ünğür = in, mağara. [*Rad., Kg., Kkg.; Caf., T. T., An. İnd.]*

I, 94-11 ;

ünğtür — = deldirmek. *Krş.: Caf., T. T., Man. — üngür — = deldirmek.*

I, 290-6 ;

— **di** I, 290-4 ;

— **ür** I, 290-6 ;

ünğüjin = çölde insanı öldüren umacı, gulyabani.

I, 145-16 ;

üp = renkte pekitme edatı (Çiğilce).

I, 34-17 ;

— **ürünğ** = ap ak.

I, 34-17 ;

üple — = yağma etmek.

I, 284-26 ;

- **di** I, 284-24 ;
 — **r** I, 284-26 ;
- üplel** — = yağma edilmek.
 I, 295-10 ;
 — **di** I, 295-8 ;
 — **ür** I, 295-10 ;
- üplen** — = yağmalanmak.
 I, 255-23 ;
 — **di** I, 255-21 ;
 — **ür** I, 255-23 ;
 III, 90-4 ;
- üpleş** — = yağma edişmek, yağmalaşmak.
 I, 238-24 ;
 — **di** I, 238-21 ;
 — **ür** I, 238-24 ;
- üplet** — = yağma ettirmek.
 I, 264-12 ;
 — **ti** I, 264-10 ;
 — **ür** I, 264-12 ;
- ür** — = üflemek ; ürmek, havlamak. [*Rad., Alt., Tel., Leb., Kg., Şor., Küw., Kom., Tob., Çağ., Kar. ; Caf., T. T., USp. ; Müh. ; İd.*]
 I, 164-21 ;
 — **di** I, 164-18, 164-20 ;
 — **er** I, 164-20 ;
 — **se** I, 55-1, 337-12 ;
 III, 5-15 ;
 — **künçe** = üfliyeceğine.
 I, 337-12 ;
- üri** = ses, gürültü. *Bk : Düzelt : urı.*
- ürü** — = takmak, urmak. *Bk : ur —.*
 — **di** III, 120-6 ;
- ürü** — = içten çürümek. *Bk : öri —.*
 III, 253-1 ;
 — **di** III, 252-26 ;
 — **r** III, 253-1 ;
- ürk** — = ürmek. [*Rad., Taran., Kg., Kr., Çağ., D. Tür. ; Caf., U., T. T. ; Müh.*]. *Krş. : Rad., Kg., Tob. ; İd. — ürük —.*
 III, 420-13 ;
 — **ti** III, 420-7, 420-10 ;

— **er** III, 420-13 ;

ürkül — = ürkülmek.

I, 250-7 ;

— **di** I, 250-4 ;

— **ür** I, 250-6 ;

ürkün = düşman yüzünden ulus arasına düşen ürküntü, telaşa kalelere ve sığınaklara kaçışma. *Bk : ürkünç. [Rad.]*

I, 108-16 ;

ürkünç = ürküntü, kargaşalık. *Bk : ürkün. [Rad., Çağ.]*

I, 250-4 ;

ürküş — = ürküşmek.

— **ür** I, 155-19 ;

ürküt — = ürkütmek. *[Rad., Tel., Taran., Kg., Çağ. : İd.]*

I, 264-3 ;

— **ti** I, 263-25 ;

— **ür** I, 264-2 ;

ürnğek = kirec.

I, 121-11 ;

ürnğer — = ağarmak.

I, 289-10 ;

— **di** I, 289-8 ;

— **ür** I, 289-9 ;

ürpek = tüyleri ürpermiş insan ve hayvan. *Bk : orpat —, ürper —,*

ürpeş —. *Krş. : Rad., Kom. — ürpek = elbisedeki ziynet.*

I, 103-16 ;

ürper — = -tüy- ürpermek. *Bk : orpat —, ürpeş —, ürpek.*

I, 217-12 ;

— **di** I, 217-6, 217-8, 217-9 ;

— **ür** I, 217-11 ;

ürpeş — = birbirine karşı kabarmak. *Bk : orpat —, örpeş —,*

ürper —, **ürpek.**

I, 229-22 ;

— **ti** I, 229-19 ;

— **ür** I, 229-22, 230-3 ;

ürül — = şişmek, kabarmak ; üflenmek, şişirilmek. *[Rad., Kg., Tel., Kar. ; Caf.]*

— **di** I, 195-20, 195-22, 195-23 ;

— **miş** I, 195-27 ;

— **gen** = her zaman şişen, kabaran.
I, 158-21 ;

ürünğ = ak olan nesne; ak, beyaz (Oğuzlardan başkalarının); gençlerin tırnakları üzerinde bulunan aklık. *Bk: ak* (Oğuzca),
örünğ.

I, 134-16, 134-18, 330-25, 382-17 ;
II, 12-9 ;

tırnğak — **i** = tırnak beyazlığı.
I, 134-19 ;

ürüş — = üflemede yardım ve yarış etmek. [*Rad., Tel.*].
I, 183-20 ;

— **di** I, 183-18 ;

— **ür** I, 183-20 ;

üs = kerkes kusu. *Bk: Düzelt: us.*
III, 46-7 ;

üske (n-t) eç = kuru üzüm.
I, 159-14 ;

üsne — = benzemek. *Bk: usnat* —.
I, 288-28 ;

— **di** I, 288-26 ;

— **r** I, 288-28 ;

— **üy** II, 223-10 ;

III, 147-14 ;

üstek = üstelik, ziyadelik. [*Rad., Uyg.*].
I, 120-4, 120-5 ;

üstel — = artmak, çoğalmak ; artırılmak. [*Caf., T. T., An. İnd., Man., U.*].

I, 246-5 ;

— **di** I, 246-3 ;

— **ür** I, 246-5 ;

üstem = eğerlere, kemerin başına, tokalara işlenen altın ve gümüş.
Bk: saxt (Oğuzca).
I, 107-12 ;

üster — = üstün gelmek için yarış etmek ; inkâr etmek.
I, 221-14 ;

— **di** I, 221-10, 221-13 ;

— **ür** I, 221-14 ;

— **me** I, 221-18 ;